

NIEDOSKONAŁOŚĆ (19) *sb f*

W pisowni łącznej (17), w rozłącznej (2).

e oraz wszystkie o prawdopodobnie jasne (tak w niedoskonały oraz -ość); a jasne.

sg G niedoskonałości (5). ◊ A niedoskonałość (9). ◊ L niedoskonałości (1). ◊ pl A niedoskonałości (1). ◊ sg a. pl G niedoskonałości (3).

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu, Linde XVIII w. s.v. doskonałość.

Istnienie w czymś jakiejś wady (19) :

niedoskonałość czego (1): Ale y fkađ inąd latwie poznác niedofkonáłości práwá wáfzego GórnRozm E2.

niedoskonałość czyja [w tym: G sg i pron (2), pron poss (2)] (4): nye dla fwey nyedofkonáłości/ ále dla ich nyedofátku y nyeumyeyętnoŃci nyemogł ich Pan Kryftus tu ná Ńwyećye będąc wfyfłkyego náuczyc KromRozm II f3; Niewiem pánie Boiánow. w czym w. m. tę niedofkonáłość białychgłow baczyfz GórnDworz X6, X5v; GórnRozm E2.

W przeciwstawieniu: »doskonałość ... niedoskonałość« (1): Tá ieft we wfyfłtkim lámá dofkonáłość/ znác do Ńiebie fwoię niedofkonáłość. LatHar 250.

a. W sensie religijnym (13) : Wfzakoż zádáwa im [Jan kościołom katolickim w Azyje] przy tym tę niedofkonáłość/ iz miedzy fobą ćierpieli fekty Nikolaitow PowodPr 38.

niedoskonałość czego (7): KromRozm II e3v; on lám o fobie záwždy rozumiał/ niedofkonáłość poftępkow fwoich SkarŻyw 291, 385; WujNT Hebr 8 arg, 9 arg, 10 arg; Przygánił mu też o niedofkonáłość wiary SkarKaz 416b.

niedoskonałość czyja [w tym: pron poss (3), G pron (1)] (4): Pánie Iezu/ [...] doday pomocy niepotęžnoŃci/ rátu y niedofkonáłość moię LatHar 216, 190, 247; O ktorym wiele nie mowi/ dla ich niedofkonáłości [Cf gdyżeŃcie fię Ńtáli niefpofołbni ku Ńłuchánium Hebr 5/11]. WujNT Hebr 5 arg.

W połączeniu szeregowym (1): Niechayże mi tá ŃłáboŃ y oźiębłóŃ moia [...] náchyla y Ńkłánia litoŃciwą y łáfkáwą Bozką dobrotliwoŃ twoię/ do niepotęžnoŃci moiey poŃilenia/ y wfzelkiew oźiębłóŃi y niedofkonáłości/ ábo niepilnoŃci oddalenia. LatHar 217.

W przeciwstawieniu: »niedoskonałość ... doskonałość«: I Z tego co było w ftárym teftámenćie/ 6 Y z niedofkonáłości onych ofiar/ pokázuie nowego dofkonáłość. WujNT Hebr 9 arg.

W charakterystycznych połączeniach: niedoskonałość ofiar, postępkow, Starego Testamentu, wiary (2), zakonu; ratować niedoskonałość, zadawać [komu]; przyganić [komu] o niedoskonałość.

Zwrot: »niedoskonałości poprawować« (1): Pan Iezus náuczáiác go/ y niedofkonáłości iefzće wiary iego popráwuiać/ rzekł SkarŻyw 385.

Szereg:»niedoskonałość i niepotęžnoŃć« (2): LatHar 190, 247 cf W przen.

W przen (2) : bądźmy tego pewni/ iz dołóży y dofypie nie dofkonáłości y niepotęžnoŃci náfzey ten Pan LatHar 247, 190.

Synonimy: defekt, niedostateczność, niedostatek, nieprzeŃpialoŃć, skaza, ułomnoŃć, wada.

Cf DOSKONAŁOŚĆ, NIEDOSKONALSTWO